

odrezala levo roko. Nezvestnega so odpeljali v ljubljansko bolnišnico.

Huda železniška nesreča na Romunskem. V bližini železniške postaje Ploesti sta trčila 25. januarja zjutraj radi napačno postavljenih kretnic tovorni in vlak petrolejske družbe Astra Romana. 25 vagonov je skočilo s tira. Petrolejski vlak je bil v hipu v plamenu. Nesreča je med železničarji zahtevala štiri žrtve, sodijo pa, da je pod razvalinami nekaterih razbitih vagonov še več ubitih železničarjev. Pet hujše ranjenih železničarjev so prepeljali v bolnišnico v Ploestiju.

Razne požarne nesreče. Posestniku Antonu Hajdniku iz Leskovca pri Pragerskem je uničil podtaknjen ogenj 35.000 din vredno gospodarsko poslopje. V vasi Hrib v župniji Moravce na Kranjskem je zgorel na večer hlev z obširnimi gospodarskim poslopjem, v katerem je bilo shranjene precej krme. Zgorela je tudi slamoreznica, občinska čistilnica in še mnogo drugega kmetijskega orodja. Pogorelec je zelo oškodovan, a je bil le malenkostno zavarovan. — Vagon slame in sena je uničil ogenj v senenem skladišču v vojašnici na Tržaški cesti v Mariboru. Ogenj je nastal, ker so v bližini s slamo in senom napolnjene lesene barake zanteli otroci ogenj in je zanesel veter iskre v skladišče. Gasilci so obvarovali sosednje barake. Škoda znaša 10.000 din.

Razne novice

Obmejni Remšnik dobil telefon. Remšnik na Radlu ob severni meji je dobil zadnjo nedeljo za svojo pomožno pošto telefon.

Novo znamenje miru po amerškem vzorcu. Letos bo v Njujorku svetovna razstava. Na razstavi bo posvečen poseben oddelek miru. Doslej je veljalo kot znamenje miru golob z oljčno vejico v kljunu. Na njujorški razstavi bo predstavljal mir dežnik angleškega ministrskega predsednika Chamberlaina, ki spremlja predsednika an-

gleške vlade na njegovih potovanjih po Evropi in je postal obče znan izza konference štirih v Münchenu, na kateri so radi odstranitve vojne nevarnosti razkosali Češko-Slovaško. Chamberlainov dežnik bodo izklesali v marmor in ga postavili na mesto, katero bi moral zavzemati mirovni golob.

Nad en milijon smrtnih žrtev. Španska državljanska vojna je zahtevala od 18. julija 1936 do danes nad en milijon smrtnih žrtev.

V Ameriki imajo 40 stopinj mraza. V ameriških Združenih državah ob Atlantskem oceanu pritiska tako hud mraz, da kaže toplomer 40 stopinj pod ničlo. Reka Hudson je zamrznila in je plovba po njej nemogoča.

Bivši nemški cesar 80 letnik. Bivši nemški cesar Viljem II. je dočkal 27. januarja v svojem razkošnem in prostranem gradu Doorn na Holandskem pri duševni čilosti in krepkem zdravju 80 let. Izgnanemu cesarju, ki je še vedno najbogatejši posestnik v Nemčiji, je na razpolago 35 slug. Dnevno prečita 12 časopisov in pazno zasleduje po zemljevidih vojno v Španiji in na Kitajskem. O političnih razmerah govori malokdaj z izgovorom, da je nehalo zanj politično življenje, ko se je odrekel nemškemu prestolu 9. novembra 1918 in pribežal na Holandsko.

Veliko obetajoča napoved angleškega polkovnika. Polkovnik Hansen, poveljnik drugega angleškega polka v Lincolnu, je govoril v minulem tednu članom angleške legije. Legiji so bivši angleški bojevniki, kateri uživajo obče spoštovanje v domovini ter svetu in so bili določeni, da bi naj bili lanske leto vzdrževali red in mir v suetskem ozemlju, katerega je morala Češko-Slovaška odstopiti Nemčiji. Polkovnik Hansen je dokazoval v svojem govoru, da pride do res velikih vojn le vsakih sto let, kar jasno dokazuje zgodovina. Polkovnikove preroške besede se glasijo: »Do velikih vojn je prišlo vedno šele potem, ko so pomrli tisti ljudje, ki so se borili v prejšnji

veliki vojni, in njihovi otroci. Tisti, ki so se borili v svetovni vojni, so še živi. Njihovi otroci še niso dorasli, kaj šele, da bi bili pomrli. Za novo veliko vojno je treba človeškega rodu, ki nič ne ve, kaj je vojna.« Govornik je dalje poudarjal potrebo, da se morajo bivši bojevniki vseh držav združiti, da bodo brzdali mlade, neodgovorne rodove. Ti rodovi ne vedo, kaj je vojna in zaradi tega si ne smejo želeči »ta vrste razvedrila«. Vojna ni razvedrilo ali pustolovščina, marveč morija in zločin predvsem nad tistimi, ki se ne morejo braniti.

Naše čitatelje opozarjamo na današnji oglas tovarne čevljev »Peko«.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 964

V zastarelih primerih zapeke, združenih z zlato žilo in otokom jeter, je pravi blagoslov naravna »Franz-Josefova« grenka voda, zaužita tudi v malih množinah. »Franz-Josefova« voda mlo deluje in zanesljivo odvarja, pa se poleg tega tudi po daljši porabi skoraj nikdar ne izkaže neučinkovito. (Ogl. reg. S. br. 30.474/35.) 1138

Obžalovanja vredni slučaji

Kakršno življenje — taka smrt. V bolnišnici mariborske moške kaznilnice je umrl 57 letni kaznjenec Tomaž Zorjan, doma iz Šalovcev pri Središču. Že kot 19 letnik je bil v Celju obsojen na šest tednov ječe. Leta 1916 mu je zaradi pobege od vojakov prisodilo vojaško sodišče v Trstu osem let ječe. Naslednje leto so ga pomilostili, a je prejel kmalu po pomilostitvi isto kazen. Zadnjo kazen štiri leta mu je odmerilo mariborsko okrajno sodišče radi tatvin. V vsem je bil Zorjan 25 krat obsojen na 44 let in 19 dni. Na njem se je žalibog uresničil pregovor: Kakršno življenje — taka smrt.

Okrađen oskrbnik. Juriju Stiglicu, oskrbniku pri Zg. Sv. Kungoti ob severni meji, je zginilo 1399 din, katere je imel zaklenjene v ročni blagajni v svoji sobi. Povpraševanje orožnikov pri sosedih je do-

zdravilni serum. Proti vsakemu piku strupene kače je potrebno takojšnje cepljenje. Če vorizgavajo pravočasno, je vsaka nevarnost še tako strupene kače izključena. Zavod je statistično izračunal, da se na ta način reši vsako leto okrog 50.000 ljudi.

Kruh, kava, pivo...

Največ kruha pojedó Francozi, kjer so izračunali, da pride na osebo na leto 223 kg kruha. V drugih deželah pride komaj 80 kg kruha na glavo vsake leto. Največ kave popijejo v Ameriki, kjer pride na osebo nad 5 kg kave letno. Največ piva popijejo Angleži, namreč 65 litrov na glavo. Pri Nemcih pride na glavo vsako leto povprečno 58 litrov piva.

»Na kaj mislite?« je vprašala Nina.

»Na vas.«

»Kajne, na to, da sem neumna, ker sem šla v tem času z vami sama na sprehod, dasi vas ne poznam. Ali je tako?«

»Morda! Zakaj ne? Ali ste vi morda boljši ko druge?«

»Ali vam je kdo kaj povedal o meni?«

»Ne.«

»Iz česa torej sklepate, da bi me mogli z lahkoto dobiti? Morda mislite, da sem ena tistih, ki se prvi hip obesijo moškimi za vrat?«

Štefan je hotel ostati dosleden svojemu prejšnjemu sklepu. Hladno je odgovoril:

»Morda še slabša. Prej sem mislil, da ste vi dobra deklica, ki spozna, kdo jo smatra samo za lahko pridobljiv plen in kdo se vam z resnim, poštenim namenom približa. Toda sedaj vidim, da vam je samo za to, da imate človeka za norca. Poljubite ga, in sicer samo zato, da bi se mu potem smejali in svojim prijateljicam pripovedovali, kakega norca ste našli. Toda povem vam, da mene ne boste imeli za norca. Prav imate, nisem vas poznal. Ne pozna se. In ne bi vas še enkrat poljubil, četudi bi vi bili edino deklo v Ameriki.«

Nina je otrpelo poslušala. Spočetka je mislila, da se fant šali, a nazadnje je uvidela, da je resno mislil. Naglo je vstala, stisnila pesti in divje zakričala:

»Sovražim vas! Niti pogledati vas nočem!«

Jeza ji je dala še večji čar. Štefan je hrepenel po njej. A ni hotel prvi popustiti. Vstal je in hladno dejal:

»Pojdite! Domov vas bom spremil.«

Nina je cepetala z nogami in stiskala pesti.

»Ne boste me spremljali niti domov niti drugam. Vi ste norec! Pojdite, kamor hočete. Sama bom šla domov.«

»Dobro!« je na videz mirno odvrnil Štefan in šel brez slovesa.

»Poznam nekoga, ki bi bil pripravljen vas ubiti radi tega!« je zasikala za njim Nina.

Štefan se je zasmel.

»Če se bojite zanj, mu povejte, naj ostane doma in pazi nase!«

Za hip je obstal in čakal, da se bo Nina zasmejala in izjavila, da je vse bilo samo šala. Dekle je molčalo. Štefanu se je zdelo, da ga kar prebadajo njeni jezni pogledi. Naglo je odšel.

»K vragu s tem dekletom!« je zagodel jezno.

Hitel je proti domu. Pred hišo je obstal. Kuhinjsko okno je bilo razsvetljeno. Razmišljal je, ali bi šel domov, ali bi se še nekaj časa sprehajal. Spomnil se je, da bi bilo dobro, če bi nekaj pil. Zavil je proti točilnici Kazimira Pavloniša.

Točilnica je bila tesna in polna dima. Štefan je prvi hip mislil, da se bo zadušil. Polagoma pa se je privadil. Stopil je k pultu in naročil kozarec močnega žganja.

(Dalje prihodnjic)